

СІВАЛКА ДЛЯ БАБУСІ УСЛАВИЛА ПОЛТАВСЬКОГО ГІМНАЗИСТА

Про одинадцятикласника Полтавської гімназії № 6 16-річного Артема Кусова відтепер знають і на далекому Тайвані, і в сусідній Польщі. Ідеї обдарованого юнака привернули увагу іменитих зарубіжних новаторів, а його заслуги в галузі технічної творчості відзначено трьома золотими медалями та двома патентами на винаходи.

Сеялка для бабуськи прославила полтавського гімназиста

Об одинадцятикласнике Полтавской гимназии № 6 16-летнем Артеме Кусове отныне знают и на далеком Тайване, и в соседней Польше. Идеи одаренного юноши привлекли внимание именитых зарубежных новаторов, а его заслуги в области технического творчества отмечены тремя золотыми медалями и двумя патентами на изобретения.

The seed drill for the grandma made a Poltava high school boy famous

A Poltava gymnasium No 6 eleventh-former, 16-year-old Artem Kusov is now known in the both distant Taiwan and neighbouring Poland. The talented boy's ideas attracted the attention of eminent foreign innovators, and three gold medals and two patents are awarded for his achievements in the field of technical creativity.

Юний винахідник пригадує, що прагнення до технічної творчості відчув, коли ще не ходив до школи. Він годинами міг захоплено складати з дитячого конструктора різні моделі. Вже тоді, за словами Артема, він мріяв про справжнє авто, яке дуже хотів мати. Але не із заводського конвеєра, а спроектоване й складене самотужки. Дитяча мрія поки що так і залишається мрією, але хлопчика не покидає цікавість до технічної творчості. До свого першого винаходу, який здобув міжнародне визнання, школяра підштовхнув випадок. Одного разу, коли Артем гостював у бабусі в селі, він побачив, як та засіває пшеницею латку землі: жінка ходила по ріллі й руками вкидала зерна у борозни. Артему, який тоді вже перейшов до десятого класу, стало жаль бабусю, бо хлопець розумів наскільки непродуктивною, примітивною і часомісткою є така ручна праця.

Вже тоді мені спало на думку полегшити труд бабусі, – розповідає про свою першу спробу серйозно зайнятися винахідництвом полтавський школяр. – Я уважно придивився до того, як вона засіває поле, заміряв глибину, на яку бабуся загортала зерна пшениці, придивився й до сівалки, яку трактор тягав сусіднім полем, і в голові визріло рішення...

Завдання, яке Артем тоді поставив перед собою, полягало в тому, щоб розробити сівалку, яка могла б замінити "сівальницю". Після теоретичних пошуків із приблизними кресленнями майбутньої ручної сівалки "в одну людську силу" юнак звернувся до фахівців відділу інтелектуальної власності Полтавської державної аграрної академії, в якій працює його матір. Професор кафедри безпеки життєдіяльності Євген Прасолов надав юному винахіднику дуже корисні для нього поради та наполіг на тому, щоб Артем продовжив роботу над своїм творінням. Незабаром гімназист власноруч склав перший дослідний зразок, який одразу ж схвально оцінила його бабуся, котра стала першим випробувачем втіленої в життя новаторської ідеї онука. Сівалка, яку спроектував Артем Кусов, – це невелике орано з пристроєм, із якого в борозну, котру тією самою сівалкою прокладає сам сівач, через рівні про-

міжки падають по дві зернини пшениці. Таку сівалку схвально прийняли головні для юного винахідника "експерти" – односельці його бабусі, а також належно оцінили в аграрній академії, де запропонували її запатентувати, що й було зроблено. Так Артем отримав свій перший патент. "Пізніше, коли я навідувався до бабусі в село, помітив, що штовхати сівалку їй стає дедалі важче, – продовжує далі історію свого новаторства Артем. – Уважно передивився її деталі, особливо плуг. Виявилось, що з часом його краї вже втрапили первісну гостроту. Звісно, літній бабусі було важко самотужки заточувати орано, тому в мене виникла думка: удосконалити сівалку настільки, щоб вона служила, як нова – дуже довго і не потребувала ремонту..."

Гімназист знову пішов до спеціалістів аграрної академії. Але не з порожніми руками, а із кресленнями, за якими удосконалювалося орано сівалки. Зокрема, Артем хотів зміцнити його гострі краї, щоб вони не затуплювалися від тривалої роботи. Юного винахідника проконсультували спеціалісти кафедри конструкції матеріалів, які розповіли про різні сплави металів, що могли стати у пригоді для підсилення "кромки" орана. Незабаром, коли гімназист розібрався у тонкощах справи, краї орана підсилили, наваривши на них спеціальними електродами міцний сплав. Так тодішній десятикласник отримав другий у своєму житті патент за "електроерозійне відновлення ґрунтообробних деталей сільськогосподарської техніки".

Визнання до полтавського школяра прийшло на VI Міжнародному конкурсі дитячих і молодіжних інновацій та розробок, який проходив у Севастополі 22-24 вересня 2011 року в рамках VII Міжнародного салону винаходів і нових технологій "Новий час". Колектив Полтавської державної аграрної академії виборов там спеціальний приз "Нові технології". Винахід Артема Кусова, який аграрники представляли на конкурсі, отримав одразу три золоті медалі. Його сівалкою зацікавилися учасники салону з Тайваню та Польщі, які запропонували юнаку співпрацю. Від чого, зізнається Артем, він не відмовився.

Цитувати: Сівалка для бабусі уславила полтавського гімназиста. – Постметодика. – 2012. – № 6. – С. 63.

© Джерело: Брусенський О. Сівалка для бабусі уславила полтавського гімназиста / О.Брусенський // Вечірня Полтава. – 2012. – № 37(1020) – С. 8. ■